

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LXXXVIII. S. Odolphi Stavriense Monasterium, in Frisia Occidentali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

tionem *Fraunstan & Ering*, quæ olim ad Ecclesiam Bambergensem spectabant. Vnde superioribus annis, tempore Vvillelmi & Ludoici, Ducum Bauariæ, Episcopi Bambergenses prætendebant nescio quæ iura ad istud monasterium, volebantque Prælatos iura temporalia & Episcopis in feudum recipere annuamque pensionem soluere. Sed renuebant Princepes, & sub sua ditione ac protectione sicut ipsorum antecessores, retinuerunt. Ita Huedius.

CAPUT LXXXVIII.

S. ODOLPHI STAVRIENSE

Monasterium, in Frisia Occidentali.

Cœnobium istud institutionem suam debet b. Odulpho presbytero, Orscoti in Campania brabantica nato; qui cum esset Canonicus Ultraiectensis, in S. Salvatoris basilica, à B. Frederico, eius urbis Episcopo, apud Frisios prædicante, circa annum Christi octingentesimum tricesimum, in Friesiam, ad hæresim Arianam, quâ tunc ea prouincia laborabat, extinguendam, & Catholica religionem propagandam, est euocatus. Itaque B. Fredericus ad suos rediens Stauriensim Odulpho Ecclesiam gubernandam commisit, qui ea in urbe, tum celeberrimo Friesæ emporio, insigne clericorum, seu Canonorum cœnobium instituit. Canonorum, in-

quam,

Vita S. O-
dulphi ex-
sistat apud
Surium
Ta. 3. Junij
12.

An. 830.

quam, cœnobium, non regularium propriè, ut hodie loquimur, sed liberè, & sine professe, intra claustrum tamen, in communi, secundum regulam, sub Episcopi obedientia viuentium, Tale enim constat ab ipsis initijs fuisse Ultraiectinum sancti Salvatoris monasterium, in quo s. Odulphus est institutus. Hæc ferè Molanus in Natalibus Sanctorum Belgij, & in lib. de Canonicis.

A motis perrò ob liberiorem vitam Canonicis, Andreas Chquensis. X X V. Episcopus Ultraiectinus, Benedictinum sexus utriusq; cœtum Ostbrucano cœnobio tum florentissimo euocatum, substituit. Qua de re Ioannes Becanus in manuscriptis Ultraiectinæ Ecclesiæ Chronicis: Præsul, inquit, Andreas amouit duodecim presbyteros Staurienses propter eorum demeritum, adducens ibidem ab Oestbroeck utriusque sexus conuentuale collegium. Videturq; Becanus id referre ad annum Christi millesimum centesimum tricesimum secundum, aut quartum. Ioannes tamen Leidanus in manuscripto suo Hollandiæ Chronicō signanter ait, Andream Præsulem pacis diebus ante mortem suam id fecisse. Obiit verò Andreas anno 1138.

Fuit autem hoc cœnobium primò situm extra muros urbis Stauriensis ad Occidentem quod hostili incursu vastatum, inde in urbem à Frederico Ultraiectensi Episcopo anno 1415. siue, ut alijs volunt, anno 1419. est translatus.

Quidam
notant id
factum
an. 1132.
in festo P̄-
tecostes.

An. 1138.

CAP.